

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 29 ноември 2018 г.
(OR. en)

14886/18

Междуетноститутуционално досие:
2018/0073(CNS)

FISC 511
ECOFIN 1149
DIGIT 239

БЕЛЕЖКА

От:	Председателството
До:	Съвета
№ док. Ком.:	7420/18 FISC 151 ECOFIN 277 DIGIT 48 IA 78
Относно:	Предложение за директива на Съвета относно общата система на данък върху цифровите услуги, начисляван върху приходите от предоставянето на някои цифрови услуги – Общ подход

Приложено се изпраща на делегациите компромисен текст на председателството по посоченото по-горе предложение.

2018/0073 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

относно общата система на данък върху цифровите услуги, начисляван върху приходите от предоставянето на някои цифрови услуги

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент,¹

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет,²

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

(1) Световната икономика бързо се цифровизира, в резултат на което се появяват нови модели на стопанска дейност. Характерна черта на цифровите дружества е фактът, че тяхната дейност е силно обвързана с интернет. Особено съществени фактори за техните модели на стопанска дейност са възможността дейностите да се извършват дистанционно и с ограничено или нулево физическо присъствие, участието на крайните потребители в създаването на стойност и голямото значение на нематериалните активи.

¹ ОВ С , , стр. .

² ОВ С 367, 10.10.2018 г., стр. 73–77.

(2) Действащите правила за корпоративно данъчно облагане са разработени предимно през XX век за традиционни предприятия. Те се основават на идеята, че облагането следва да се извършва там, където се създава стойността. Прилагането им към цифровата икономика обаче доведе до несъответствие между мястото, където се облага печалбата, и мястото, където се създава стойността — това се отнася по-специално за моделите на стопанска дейност, които зависят особено силно от участието на потребителите. Стана очевидно, че действащите правила за корпоративно данъчно облагане на печалбите от цифровата икономика са неадекватни, поради което се налага да се преразгледат.

(3) Това преразглеждане представлява важен елемент от цифровия единен пазар,³ като се има предвид, че този пазар се нуждае от модерна и стабилна данъчна уредба, за да може цифровата икономика да стимулира иновациите, да преодолее разпокъсаността на пазара и да позволи на всички участници да се включат в новата пазарна динамика при справедливи и балансирани условия.

(4) В своето съобщение „Справедлива и ефикасна система на данъчно облагане в Европейския съюз за цифровия единен пазар“⁴, прието на 21 септември 2017 г., Комисията набеляза предизвикателствата, които поставя пред действащите правила за данъчно облагане цифровата икономика, и се ангажира да анализира наличните варианти за политика. В заключенията си от 5 декември 2017 г.⁵ Съветът по икономически и финансови въпроси прикани Комисията да приеме предложения, с които да отговори на предизвикателствата, свързани с данъчното облагане на печалбите от цифровата икономика, като отчита изразения от много държави интерес към временни мерки по отношение на приходите, произтичащи от цифрови дейности в Съюза, които биха останали извън обхвата на спогодбите за избягване на двойното данъчно облагане.

³ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Стратегия за цифров единен пазар за Европа“ (COM(2015) 192 final, 6.5.2015 г.).

⁴ Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета „Справедлива и ефикасна система на данъчно облагане в Европейския съюз за цифровия единен пазар“ (COM(2017) 547 final, 21.9.2017 г.).

⁵ „Отговор на предизвикателствата, свързани с данъчното облагане на печалбите на цифровата икономика“ — заключения на Съвета от 5 декември 2017 г. (FISC 346 ECOFIN 1092).

(5) Като се има предвид, че проблемът с данъчното облагане на цифровата икономика е от глобално естество, най-добрият подход би бил за него да се намери многостранно международно решение. Ето защо Комисията се ангажира активно в разисквания на международно равнище. Работата в рамките на ОИСР все още продължава. Постигането на напредък на международно равнище обаче не е лесно. Поради това се предприемат действия правилата за корпоративното данъчно облагане да се адаптират на равнището на Съюза⁶ и да се насърчава постигането на споразумения с юрисдикции извън Съюза,⁷ така че нормативната уредба на корпоративното данъчно облагане да отчита особеностите на новите цифрови модели на стопанска дейност.

(6) Докато очакват да се намери такова решение (а неговото приемане и изпълнение би могло да отнеме известно време), държавите членки са подложени на натиск да предприемат мерки по този въпрос, тъй като основите им за облагане с корпоративен данък чувствително ерозират с течение на времето. Ако обаче такива мерки се предприемат поотделно и некоординирано, те могат да доведат до разпокъсване на единния пазар и до нарушаване на конкуренцията, а това би възпрепятствало разработването на нови цифрови решения, както и конкурентоспособността на Съюза като цяло. Ето защо е необходимо да се възприеме хармонизиран подход за намиране на временно решение, което да е конкретно насочено към този въпрос, докато се приеме комплексно решение.

(7) С това временно решение следва да се установи обща система на данък върху цифровите услуги, начисляван върху приходите от предоставянето на някои цифрови услуги (наричан по-долу за краткост „ДЦУ“). То следва да представлява лесноосъществима мярка спрямо приходите, произтичащи от предоставянето на цифрови услуги, при които потребителите допринасят значително в процеса на създаване на стойност. Този фактор (създаването на стойност от страна на потребителите) е заложен и в действието по отношение на правилата за корпоративно данъчно облагане.

(7a) Настоящата директива следва да не възпрепятства дадена държава членка да запази или въведе данъци, мита или такси, които не могат да бъдат окачествени като подобни на ДЦУ, по-специално като се има предвид неговото приложно поле, функцията му и други специални характеристики, при условие че тези данъци, мита или такси не се ограничават единствено до компании от цифровия сектор, а с тях се облагат всички данъкоплатци, както от цифровия, така и от нецифровия сектор.

⁶ Предложение за Директива на Съвета за определяне на правилата относно корпоративното данъчно облагане на значително цифрово присъствие (COM(2018) 147 final).

⁷ Препоръка на Комисията във връзка с корпоративното данъчно облагане на значително цифрово присъствие (C(2018) 1650 final).

(8) Трябва да се определят следните елементи на ДЦУ: облагаемите приходи (какво се облага с данъка), данъчно задължените лица (кой се облага с данъка), мястото на облагане (каква част от облагаемите приходи се счита за получена в държава членка и кога), изискуемостта, изчисляването на данъка, ставката и съответните задължения по отношение на събирането на данъка и административното сътрудничество.

(9) ДЦУ следва да се прилага към приходите, произтичащи от предоставянето само на някои цифрови услуги. Тези цифрови услуги следва да са услугите, които зависят в голяма степен от създаването на стойност от страна на потребителите. На данъчно облагане следва да подлежат приходите, получени от обработката на приноса на потребителите, а не самото участие на потребителите.

(10) По-специално, облагаеми приходи следва да са приходите, произтичащи от предоставянето на следните услуги: i) поместването в цифров интерфейс на реклама, насочена към потребителите на този интерфейс; ii) осигуряването на потребителите на многостранни цифрови интерфейси, които им дават възможност да откриват други потребители и да си взаимодействат с тях и които също така могат да улесняват извършването на съответните доставки на стоки или услуги пряко между потребителите (това понякога бива наричано „посреднически услуги“); и iii) продажбата на данните, събрани относно потребителите и генерирани от дейности на потребителите в цифрови интерфейси. Ако от предоставянето на такива услуги не са генерирани приходи, не следва да се дължи ДЦУ. В обхвата на този данък не следва да влизат и други приходи, които са получени от субекта, предоставящ такива услуги, но не произтичат пряко от тяхното предоставяне.

(11) Услугите, които се състоят в поместване в цифров интерфейс на реклама на клиент, насочена към потребителите на този интерфейс, не следва да се дефинират чрез указване на притежателя на цифровия интерфейс, посредством който рекламата се изобразява на устройството на потребителя, а чрез указване на субекта, който осигурява възможността рекламата да се изобрази в този интерфейс. Причината за това е, че стойността за предприятието, което помества реклама на клиент в цифров интерфейс, зависи от потребителския трафик и потребителските данни, като тези фактори обикновено се вземат предвид за целите на поместването на рекламата, независимо дали интерфейсът принадлежи на самото предприятие, или на трета страна, която отдава под наем цифровото пространство, където се помества рекламата. Следва обаче да се поясни, че в случаите, когато доставчикът на рекламната услуга и притежателят на цифровия интерфейс са различни субекти, последният не следва да се разглежда като субект, предоставил облагаема услуга за целите на ДЦУ. По този начин ще се избегне евентуален каскаден ефект и двойно данъчно облагане.

(12) Услугите, които се предоставят чрез многостранни цифрови интерфейси, следва да се дефинират чрез указване на капацитета им да дават възможност на потребителите да откриват други потребители и да си взаимодействат с тях. Многостранните цифрови интерфейси се отличават с това, че позволяват взаимодействие между потребителите, което не би било възможно, ако интерфейсът не свързва потребителите помежду им (с други думи, интерфейсът позволява на потребителите да осъществяват връзка с други потребители). Някои услуги, които обикновено биват наричани комуникационни услуги или платежни услуги (например услуги за съобщения в реално време, услуги за електронна поща или електронни платежни услуги), също може да се разглеждат като услуги, улесняващи взаимодействието между потребителите посредством цифров интерфейс, но при тях потребителите обикновено не могат да осъществяват връзка помежду си, освен ако вече не са я осъществили с други средства. Поради това приходите, произтичащи от предоставянето на комуникационни услуги и електронни платежни услуги, не следва да се включват в обхвата на този данък, тъй като техните доставчици не функционират като пазар, а произвеждат спомагателен софтуер или други информационно-технологични инструменти, които дават възможност на клиентите да осъществяват връзка с други лица, с които в повечето случаи вече имат някакви отношения.

(13) В случаите, при които многостранни цифрови интерфейси улесняват съответна доставка на стоки или услуги пряко между потребителите на дадения интерфейс, съответните сделки и приходите, които потребителите са получили от тях, следва да не се включват в обхвата на данъка. Приходите, произтичащи от дейности по търговия на дребно, които се състоят в продажбата на стоки или услуги, договорена по интернет посредством уебсайта на доставчика на такива стоки или услуги, и при които доставчикът не действа като посредник, също следва да не се включват в обхвата на ДЦУ, защото създаването на стойност за продавача на дребно зависи от предоставените стоки или услуги, а цифровият интерфейс се използва само като средство за комуникация. Дали доставчикът продава стоки или услуги по интернет за своя сметка, или предоставя посреднически услуги, следва да се определя, като се взема предвид правната и икономическата същност на сделката, както е отразена в договореностите между съответните страни. Така например за доставчик на цифров интерфейс, където се предлагат стоки на трета страна, може да се каже, че предоставя посредническа услуга (с други думи, осигурява многостранен цифров интерфейс), при която не се поемат никакви значителни рискове по отношение на складовите наличности или при която цената на стоката реално се определя от третата страна.

(13a) Под „цифрово съдържание“ следва да се разбират данни, които са доставени в цифрова форма, като например компютърни програми, приложения, игри, музика, видеоматериали или текстове, независимо дали са достъпни чрез изтегляне, или предаване в реално време, и които са различни от данните, представяни от самия цифров интерфейс. По този начин се обхващат различните форми, които може да приеме цифровото съдържание, когато се придобива от потребителя, което не променя факта, че от гледна точка на потребителя единствената или главната цел е придобиването на самото цифрово съдържание.

(14) Услугите, които се състоят в предоставянето на цифрово съдържание от даден субект посредством цифров интерфейс, следва да се изключат от обхвата на данъка, независимо дали този субект притежава цифровото съдържание, или е придобил права да го разпространява. Дори и да има възможност за някакъв вид взаимодействие между получателите на такова цифрово съдържание и поради това доставчикът на такива услуги да може да се разглежда като лице, което осигурява многостранен цифров интерфейс, в този случай е по-малко ясно дали потребителят изпълнява главна роля в създаването на стойност за дружеството, което предоставя цифровото съдържание. При такива обстоятелства взаимодействието между потребителите има второстепенна роля спрямо доставката на цифрово съдържание, където единствената или главната цел за потребителя е да получи цифровото съдържание от субекта, който осигурява цифровия интерфейс (напр. доставката на игра от субекта за потребителя посредством цифров интерфейс представлява доставка на цифрово съдържание от субекта, която попада извън обхвата на ДЦУ, независимо от това дали потребителят може да играе с други потребители и по този начин е налице възможност за някакъв вид взаимодействие помежду им). От гледна точка на създаването на стойност акцентът пада върху самото цифрово съдържание, предоставено от субекта. Поради това приходите, получени от предоставянето на такива услуги, следва да не се включват в обхвата на данъка.

(15) *преместено в (13a)*

(16) Услугата, описана в съображение 14, следва да се разграничава от услугата, която се състои в осигуряването на многостранен цифров интерфейс, чрез който потребителите могат да зареждат цифрово съдържание и да го споделят с други потребители, или в осигуряването на интерфейс, който улеснява съответната доставка на цифрово съдържание пряко между потребителите. Последните услуги представляват посреднически услуги и поради това следва да се включат в обхвата на ДЦУ, независимо от естеството на съответната сделка.

(17) Облагаемите услуги, които се състоят в продажбата на събрани данни относно потребителите, следва да обхващат само данни, които са генерирани от дейности на потребителите в цифрови интерфейси. Данни, които са генерирани от сензори или други средства и са събрани по цифров път без участието на потребителите в цифрови интерфейси следва да не се обхващат от настоящата директива. Това е така, защото обхватът на ДЦУ следва да включва услугите, при които цифровите интерфейси се използват като средство за създаване на потребителски принос, от който се извлича парична печалба, а не услугите, при които интерфейсите се използват само като средство за предаване на данни, генерирани по друг начин. Поради това ДЦУ не следва да е данък върху събирането на данни, върху използването на данни, събрани от дадено предприятие за собствени вътрешни цели, или върху безвъзмездното споделяне с други страни на данни, събрани от дадено предприятие. ДЦУ следва да е насочен към генерирането на приходи от предаването на данни, получени от съвсем конкретна дейност (дейности на потребителите в цифрови интерфейси).

(18) Предоставянето на регулирани финансови услуги от регулирани финансови субекти следва да не се включва в обхвата на ДЦУ. При все това предоставянето на нерегулирани финансови услуги от регулирани финансови субекти би могло да попадне в обхвата на директивата за ДЦУ. Терминът „регулиран финансов субект“ се отнася за доставчици на финансови услуги, които подлежат на надзор съгласно рамка на Съюза или еквивалентна рамка извън Съюза, както е определено в акт на Съюза.

(19) Някои регулирани услуги, предоставяни от регулирани финансови субекти чрез цифрови интерфейси, като например услуги по изпълнение на търговски сделки, могат да се разглеждат като посредническа услуга за целите на ДЦУ. При тези обстоятелства обаче потребителят не изпълнява главна роля в създаването на стойност за финансовия субект, който осигурява цифровия интерфейс. В тези случаи стойността зависи от капацитета на регулирания субект да осъществи връзка между купувачите и продавачите на финансови продукти при специфични и отличителни условия, които иначе не биха възникнали (в сравнение, например, със сделките, които се сключват извън такива интерфейси пряко между контрагентите). Услугата, която се състои в осигуряването на цифров интерфейс от такъв субект, излиза извън рамките на обикновеното улесняване на сделки с финансови инструменти между потребители в такъв интерфейс. В това отношение други места за търговия, платформи за обмен или съоръжения, които се занимават с други класове активи, регулирани по силата на вътрешното право на дадена държава членка, също може да имат сходни характеристики. Некласифицирането на такъв субект като „регулиран финансов субект“ по смисъла на директивата не променя факта, че предоставянето на цифров интерфейс от такъв субект не се ограничава само до улесняване на сделките между потребителите на този интерфейс, като по този начин може да се окаже извън приложното поле на данъка. По-специално, регулираните услуги, които са изключени от обхвата на настоящата директива, имат за цел да се осигури безопасна среда за финансови сделки. Поради това субектът, който предоставя тези услуги, определя специфичните условия, при които може да се изпълняват такива финансови сделки, за да се гарантират ключови елементи, като качеството на изпълнение на сделките, равнището на прозрачност на пазара и справедливото третиране на инвеститорите. В крайна сметка основната цел, която отличава тези услуги, е да улесняват финансирането, инвестициите или спестяванията.

(20) *заличено*

(21) Тъй като предаването на данни от регулирани финансови субекти е ограничена до предоставянето на описаните по-горе регулирани финансови услуги, съставлява част от него и като такава е уредена в законодателството на Съюза, предоставянето от такива субекти на услуги по предаване на данни следва също да се изключи от обхвата на ДЦУ.

(22) За данъчно задължени лица за целите на ДЦУ следва да се считат само някои субекти, независимо дали са установени в държава членка, или в юрисдикция извън ЕС. По-специално, за данъчно задължени лица следва да се считат само субектите, които отговарят едновременно на следните две условия: i) общият размер на приходите от цял свят, отчетени от субекта за последната приключена финансова година, за която е налице финансов отчет, да надвишава 750 000 000 EUR; и ii) общият размер на облагаемите приходи, получени от субекта в рамките на Съюза през същата финансова година, да надвишава 50 000 000 EUR.

(23) Първата прагова стойност (общият размер на годишните приходи от цял свят) следва да сведе прилагането на ДЦУ до дружествата от определен мащаб, тъй като най-вече те са в състояние да предоставят цифрови услуги, при които участието на потребителите играе решаваща роля, и разчитат в много голяма степен на широки мрежи от потребители, голям потребителски трафик и силни позиции на пазара. Такива модели на стопанска дейност, които зависят от създаването на стойност от страна на потребителите, са жизнеспособни само ако се осъществяват от дружества с определен мащаб. Освен това именно големите дружества са тези, които имат възможност да прибягват към агресивно данъчно планиране. Поради тази причина същата прагова стойност се предлага и в рамките на други инициативи на ЕС⁸. С тази прагова стойност също така се цели да се предостави правна сигурност, тъй като благодарение на нея за дружествата и за данъчните органи ще бъде по-лесно и по-евтино да определят дали даден субект подлежи на облагане с ДЦУ. Тя освен това изключва малките и стартиращите предприятия, за които тежестта в резултат на спазването на изискванията във връзка с новия данък би била несъизмерима.

(24) Втората прагова стойност (общият размер на годишните облагаеми приходи в Съюза) следва да ограничи прилагането на данъка до случаите, при които е налице значителен цифров отпечатък на равнището на Съюза във връзка с вида приходи, които са обхванати от ДЦУ. По-специално за ЕС е важно да се създаде благоприятна среда за изследователска и развойна дейност и за иновации, особено за стартиращите предприятия в бързо разрастващия се цифров сектор. В този смисъл за този вид компании следва да се избягват допълнителните данъци. Тази прагова стойност следва да защити предприятията, функциониращи в традиционната икономика, които са в процес на постепенна цифровизация. Тя следва да се определи на равнището на Съюза, за да се отстранят разликите в големината на пазара, които може да съществуват на неговата територия.

⁸ Вж. член 2 от Предложение за Директива на Съвета относно обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД) (COM(2016) 683 final).

(25) За да бъде спазена съществуващата законодателна уредба, всеки субект, който отговаря на условията за данъчно задължено лице и получава облагаеми приходи, които се третира като получени в държава членка, следва да подлежи на облагане с ДЦУ в тази държава членка, независимо от това дали е установен в нея, в друга държава членка, или в юрисдикция извън ЕС.

(26) За субектите, които принадлежат към група, следва да се определят специални правила. Приходите, които даден субект е получил от доставки за други субекти, принадлежащи към същата група, следва да се изключат от обхвата на новия данък. За да се определи дали даден субект надвишава приложимите прагови стойности и следователно отговаря на условията за данъчно задължено лице, праговите стойности следва да се прилагат по отношение на общите приходи на групата. Фактът, че праговите стойности по член 4 се оценяват за групата като цяло не променя факта, че всеки субект, който предоставя самостоятелно облагаеми услуги в групата, е данъчно задължено лице. Когато едно или повече данъчно задължени лица, които са установени в Европейския съюз, принадлежат към група, на групата се позволява да определи един-единствен субект, установен в рамките на Съюза, за целите на облагането с ДЦУ и за изпълняване на задълженията от името на всяко данъчно задължено лице в тази група. Този вариант следва да улесни спазването на изискванията и да намали административната тежест за предприятията.

(27) Настоящата директива следва да не възпрепятства държавите членки да разрешат на предприятията да приспадат платения ДЦУ като разход от данъчната основа на корпоративния данък на тяхна територия, независимо от това дали двата данъка са платени в същата държава членка, или в различни държави членки.

(28) Облагаемите приходи на даден субект следва да се третира като получени в дадена държава членка през даден данъчен период, ако по отношение на предоставената от субекта облагаема услуга потребителите се намират в тази държава членка. За даден потребител следва да се счита, че се намира в дадена държава членка през даден данъчен период, въз основа на специфични правила, определени за всяка облагаема услуга и в зависимост от мястото, където е използвано устройството на потребителя.

(29) Ако по отношение на дадена облагаема услуга потребителите се намират в различни държави членки или в юрисдикции извън Съюза, съответните облагаеми приходи, получени от тази услуга, следва да се отнесат за всяка сделка към всяка държава членка по пропорционален начин въз основа на специфични схеми за отнасяне. Тези схеми следва да се определят в зависимост от естеството на всяка облагаема услуга и от отличителните елементи, предизвикващи получаването на приходите за доставчика на тази услуга.

(30) При облагаема услуга, която се състои в поместването на реклама в цифров интерфейс, за целите на определянето на частта от облагаемите приходи, която трябва да се отнесе за даден данъчен период към дадена държава членка, следва да се взема предвид броят на изобразяванията на рекламата на устройствата на потребителя през този данъчен период в тази държава членка.

(31) Що се отнася до осигуряването на многостранни цифрови интерфейси, за да се определи частта от облагаемите приходи, която трябва да се отнесе към дадена държава членка, следва да се прави разграничение между случаите, когато интерфейсът улеснява съответните сделки пряко между потребителите, и случаите, когато не ги улеснява. В случаите, когато е налице улесняване на съответни сделки, отнасянето на облагаемите приходи през даден данъчен период към дадена държава членка следва да се извършва въз основа на броя на потребителите, които през дадения данъчен период сключват такава сделка, като използват устройство в дадената държава членка. Причината е, че това е дейността, която обикновено генерира приходи за предприятието, осигуряващо интерфейса. Правата да облагат приходите на предприятието, което осигурява интерфейса, следва да се отнесат към държавите членки, в които се намират потребителите, сключващи съответните сделки, независимо от това дали потребителите са продавачи, или купувачи на съответните стоки или услуги. Това е така, защото в тези случаи и продавачите, и купувачите чрез участието си създават стойност за многостранния цифров интерфейс, като се има предвид, че ролята на интерфейса е да свърже предлагането с търсенето. Ако тази посредническа услуга обаче не включва улесняването на съответните сделки, приходите обикновено се получават посредством периодични плащания след регистрация или създаване на профил в цифровия интерфейс. Поради това за целите на отнасянето на облагаемите приходи към дадена държава през даден данъчен период следва да се взема предвид броят на потребителите през този данъчен период, които имат профил, създаден посредством устройство в тази държава членка, независимо от това дали профилът е създаден през въпросната, или през предходна данъчна година.

(32) Що се отнася до предаването на данни, събрани относно потребителите, при отнасянето на облагаемите приходи през даден данъчен период към дадена държава членка следва да се взема предвид броят на потребителите, от които са генерирани данните, предадени през този период, в резултат на това, че тези потребители са използвали устройство в тази държава членка.

(33) Установяването на мястото, където е използвано устройството на потребителя, а оттам — и на мястото на облагане, следва да е възможно чрез адреса по интернет протокол (IP адреса) на устройството на потребителя. При определянето на мястото на облагане следва да не се вземат предвид обстоятелството дали потребителите са участвали с парична сума в генерирането на печалбите, мястото, от което е извършено плащането в замяна на доставката, породила задължение във връзка с ДЦУ, и мястото, където е извършена евентуалната доставка на съответните стоки или услуги, договорени чрез многостранен цифров интерфейс.

(34) Всякаква обработка на лични данни в контекста на ДЦУ — включително обработката, която може да е необходима във връзка с адресите по интернет протокол (IP адресите) — следва да се извършва в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/79 на Европейския парламент и на Съвета⁹. По-специално, следва да се обърне внимание на необходимостта да се осигурят подходящи технически и организационни мерки за спазване на разпоредбите относно законосъобразността и сигурността на дейностите по обработка, предоставянето на информация и правата на субектите на данните. Когато е възможно, личните данни следва да се анонимизират.

(35) Облагаемите приходи следва да са равни на общите брутни приходи, получени от данъчно задълженото лице, от които са приспаднати данъкът върху добавената стойност и други сходни данъци. Облагаемите приходи следва да се признават за получени от данъчно задълженото лице към момента, когато стават дължими, независимо от това дали са били действително платени към този момент. ДЦУ следва да се начислява в дадена държава членка върху частта от облагаемите приходи, която данъчно задълженото лице е получило през съответния данъчен период в тази държава членка и която се третира като получена в тази държава, и да се изчислява, като ставката на ДЦУ се прилага към тази част. На равнището на Съюза следва да има единна ставка на ДЦУ, за да се избегнат нарушения на единния пазар. Ставката на ДЦУ следва да се определи на 3%, чрез което се постига подходящ баланс между приходите, генерирани от данъка, и разликите във въздействието, което ДЦУ ще окаже върху предприятията с различни маржове на печалба.

⁹ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

(36) Данъчно задължените лица, които предоставят облагаеми услуги, подлежат на облагане с ДЦУ, както и подлежат на редица административни задължения. Идентифицирането, декларирането на ДЦУ (справка-декларацията за ДЦУ) и плащането на ДЦУ следва да се извършват по отношение на всяка държава членка, в която данъчно задълженото лице подлежи на облагане с ДЦУ. За да се сведе тежестта за предприятията до минимум, се предлага процедурата за идентифициране и справка-декларацията за ДЦУ да бъде с хармонизиран формат. Точните подробности за тези хармонизирани формати следва да се съгласуват чрез законодателство за прилагане. Справка-декларацията за ДЦУ следва да съдържа същата информация и следва да бъде в еднакъв формат във всички държави членки. Ето защо същата справка-декларация за ДЦУ следва да се изпраща на всяка държава членка, в която е дължим ДЦУ. Данъчно задълженото лице следва да посочи в тази справка-декларация за ДЦУ всички съответни идентификационни номера за ДЦУ, които са му дадени. Фактът, че всички държави членки, в които се дължи ДЦУ, са запознати с информацията относно задълженията по ДЦУ на дадено данъчно задължено лице в другите държави членки, представлява непосредствен „обмен на информация“, като на всяка държава членка се дава пълна картина за всеки данъкоплатец в рамките на Съюза.

(36a) Данъчно задълженото лице дължи пряко ДЦУ на всяка държава членка, в която е дължим ДЦУ. Съответно всяка държава членка, в която е дължим ДЦУ, следва да има право да събира принудително данъка пряко от данъчно задълженото лице — платец на ДЦУ, както и да извършва данъчни ревизии и да прилага мерки за контрол с цел да провери дали данъчно задълженото лице подлежи на облагане с ДЦУ. Тези мерки за принудително събиране и за контрол следва да се уреждат от правилата и процедурите, приложими във всяка държава членка, в която е дължим ДЦУ.

(36б) Данъчно задължено лице, което не е установено в Европейския съюз, следва да определи за данъчно задължено лице субект, установен в държава членка, който принадлежи към същата група, или данъчен представител, установен в една от държавите членки, за целите на плащането на ДЦУ и за изпълняване на административните задължения от името на данъчно задълженото лице. Това изискване следва да гарантира качеството на управлението на ДЦУ. Определеният субект от групата или данъчният представител следва да отговаря за осигуряване на спазването на данъчното законодателство от страна на предприятието в третата държава, включително за подаването на надлежно попълнените справки-декларации за ДЦУ. Той следва да носи отговорност и за ДЦУ на предприятието с цел да се осигури плащането на данъка, дължим на националните данъчни администрации. Когато данъчно задължено лице, което не е установено в Европейския съюз, не изпълнява своите задължения по отношение на ДЦУ, държавите членки могат да изискат от субект, установен в Европейския съюз, който принадлежи към същата група като данъчно задълженото лице, да плати ДЦУ и да изпълни задълженията от името на данъчно задълженото лице.

(37) Държавите членки следва да имат възможност да определят задължения във връзка със счетоводната отчетност, съхраняването на документация или други задължения, целящи да се гарантира, че дължимият ДЦУ действително се плаща, както и други мерки за предотвратяване на отклонение от данъчно облагане, избягване на данъци и злоупотреба.

(38) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящата директива във връзка с изпълнението на административните задължения, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹⁰.

(39) Тъй като данъчните администрации на всички държави членки разчитат по принцип на едни и същи данни, директивата предвижда обмен на информация за евентуалните промени на декларираните приходи в резултат на данъчни одити и мерки за контрол. Промени на числените стойности, съдържащи се в справка-декларацията за ДЦУ, по инициатива на данъчно задълженото лице следва да се извършват само чрез изменения на тази справка-декларация, като следва да се подават от данъчно задълженото лице по електронен път до всяка държава членка, в която се дължи ДЦУ, не по-късно от три години след датата, на която е трябвало да бъде подадена първоначалната справка-декларация. Разпоредбите относно служебната тайна на информацията са в съответствие с Директива 2011/16/ЕС¹¹. Държавите членки следва, когато е необходимо, да използват разпоредбите, приети от Съюза по отношение на административното сътрудничество по данъчни въпроси, като директиви 2011/16/ЕС и 2010/24/ЕС на Съвета,¹² или други мерки, които са на разположение в международен план, като Конвенцията за административна взаимопомощ по данъчни въпроси, член 26 от Модела на данъчна конвенция на ОИСР и Модела на ОИСР на споразумение за обмен на информация по данъчни въпроси.

¹⁰ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

¹¹ Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1).

¹² Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ L 84, 31.3.2010 г., стр. 1).

(40) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г.¹³ държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.

(41) С настоящата директива се цели да се защити целостта на единния пазар, да се осигури неговото правилно функциониране и да се избегне нарушаване на конкуренцията. Тъй като поради своето естество тези цели не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

(42) ДЦУ се очаква да бъде само временно решение до намирането на цялостно решение (вж. съображение 6). Ето защо това временно естество се гарантира с фиксирана дата на изтичане на срока на действие, съчетана с клауза за преразглеждане, както и връзка към промените на световно равнище,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

¹³ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

Глава 1

ПРЕДМЕТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

С настоящата директива се установява общата система на данък върху цифровите услуги („ДЦУ“), начисляван върху приходите от предоставянето на някои цифрови услуги.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- (1) „субект“ означава юридическо лице или правно образувание, което извършва стопанска дейност чрез дружество или чрез структура, която е прозрачна за целите на данъчното облагане на приходите;
- (1а) „установен в рамките на Съюза“ означава да има установено дружество в Съюза или място на стопанска дейност там;
- (1б) „неустановен в рамките на Съюза“ означава да няма нито установено дружество в Съюза, нито място на стопанска дейност там;
- (2) „група“ означава всички субекти, включително предприятие „майка“ и всички негови дъщерни дружества съгласно член 2, параграф 11 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹⁴;

¹⁴ Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

- (3) „цифров интерфейс“ означава софтуер, включително уебсайт или част от него и приложения, в това число мобилни приложения, който е достъпен за потребителите;
- (3a) „многостраничен цифров интерфейс“ означава цифров интерфейс, който дава възможност на потребителите да откриват други потребители и да си взаимодействат с тях и който също така може да улеснява извършването на съответните доставки на стоки или услуги пряко между потребителите;
- (4) „потребител“ означава всяко физическо или юридическо лице или правно образувание, независимо от неговото естество, което се свързва с цифров интерфейс чрез устройство;
- (5) „цифрово съдържание“ означава данни, които са доставени в цифрова форма, като например компютърни програми, приложения, музика, видеоматериали, текстове, игри и всякакъв друг софтуер, и които са различни от данните, представяни от самия цифров интерфейс;
- (5a) „целеви реклами“ означава всяка форма на цифрова търговска комуникация с цел рекламирането на продукт, услуга или марка, насочена към потребителите на цифров интерфейс въз основа на данни, събирани за тях.
- (5б) „продажба на потребителски данни“ означава всяка форма на предаване на данни за разглеждане (включително например лицензиране на данни).
- (6) „адрес по интернет протокол (IP адрес)“ означава последователност от цифри или букви, която е присвоена на свързани в мрежа устройства, за да улесни тяхната комуникация в интернет;
- (7) „данъчен период“ означава календарна година.
- (8) „регулирана финансова услуга“ означава финансовите услуги, за които даден регулиран финансов субект има разрешение.
- (9) „регулиран финансов субект“ означава доставчик на финансови услуги, който подлежи на разрешение и надзор съгласно която и да е мярка за хармонизиране, приета от Съюза за регулиране на финансовите услуги, включително доставчици, които подлежат на рамки за надзор извън Съюза, за които се смята, че са еквивалентни на мерки на Съюза, както е определено в съответствие с правен акт на Съюза.

Член 3
Облагаеми приходи

1. За целите на настоящата директива за облагаеми приходи се считат приходите на даден субект, които произтичат от предоставянето на всяка от следните услуги:
 - а) публикуването в цифров интерфейс на целеви реклами;
 - б) предоставянето на многостранен цифров интерфейс на потребителите;
 - в) продажбата на данни, събрани относно потребителите и генерирани от дейности на потребителите в цифрови интерфейси.
2. Приходите, упоменати в параграф 1, включват общите брутни приходи, от които са приспаднати данъкът върху добавената стойност и други сходни данъци.
3. Параграф 1, буква а) се прилага независимо от това дали цифровият интерфейс се притежава от субекта, отговорен за поместването на рекламата в него. Когато субектът, който помества рекламата, не притежава цифровия интерфейс, за лице, предоставящо услуга, която е обхваната от буква а), се счита този субект, а не притежателят на интерфейса.
4. Параграф 1, буква б) не включва:
 - а) осигуряването на цифров интерфейс, когато осигуряващият го субект го осигурява с единствената или главната цел да достави на потребителите цифрово съдържание, комуникационни услуги или платежни услуги;
 - б) предоставянето на финансови услуги от регулирани финансови субекти;
 - в) *заличено*

5. Параграф 1, буква в) не включва
- а) продаването на данни, генерирани от сензори;
 - б) продаването на данни от регулиран финансов субект.
6. *заличено*
7. За целите на настоящата директива не се считат за облагаеми приходи, произтичащи от предоставянето на услуга, която попада в обхвата на параграф 1, от субект, който принадлежи към група, на друг субект от същата група.
8. Ако субект, който принадлежи към група, предоставя услуга, която попада в обхвата на параграф 1, а приходите, произтичащи от предоставянето на тази услуга, получава друг субект от групата, за целите на настоящата директива тези приходи се считат за получени от субекта, който предоставя услугата.
9. Услугите, които попадат в обхвата на параграф 1, в глави 2 и 3 се наричат „облагаеми услуги“.

Член 4

Данъчно задължено лице

1. „Данъчно задължено лице“, по отношение на даден данъчен период, означава субект, предоставящ облагаемите услуги, описани в член 3, параграф 1, който отговаря едновременно на следните две условия:
- а) общият размер на приходите от цял свят, отчетени от субекта за съответната финансова година, надвишава 750 000 000 EUR;
 - б) общият размер на облагаемите приходи, получени от субекта в рамките на Съюза през съответната финансова година, надвишава 50 000 000 EUR.

2. Когато даден субект отчита или получава приходи във валута, различна от евро, за целите на параграф 1 приходите се конвертират в евро, като се прилага обменният курс, публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* в последния ден на съответната финансова година, или — ако в този ден няма публикация — обменният курс, публикуван предходния ден.
3. В параграфи 1 и 2 „съответната финансова година“ означава финансовата година, обхваната от последния наличен финансов отчет, който е издаден от субекта преди края на въпросния данъчен период.
4. Когато съгласно параграф 1, буква б) се определя дали облагаемите приходи са получени в рамките на Съюза, се прилага правилото по член 5, параграф 1.
5. За целите на настоящата директива облагаемите приходи се признават за получени към момента, когато стават дължими, независимо от това дали съответните суми са били действително платени.
6. Ако субектът, упоменат в параграф 1, принадлежи към група, праговете в посочения параграф вместо това се прилагат към приходите от цял свят, отчетени от групата като цяло, и към облагаемите приходи, получени в рамките на Съюза от групата като цяло. При все това всеки субект в рамките на групата, предоставящ облагаемите услуги, описани в член 3, параграф 1, а не групата като цяло се счита за данъчно задължено лице, ако са изпълнение условията по параграф 1.

Глава 2

МЯСТО НА ОБЛАГАНЕ, ИЗИСКУЕМОСТ И ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ДАНЪКА

Член 5

Място на облагане

1. За целите на настоящата директива облагаемите приходи, получени от даден субект през даден данъчен период, се третираат като получени в дадена държава членка през този данъчен период, ако по отношение на облагаемата услуга потребителите се намират в тази държава членка през този данъчен период.

Първата алинея се прилага, независимо от това дали тези потребители са участвали с парична сума в генерирането на тези приходи.

2. Счита се, че по отношение на облагаема услуга потребителят се намира в дадена държава членка през даден данъчен период, ако:

а) при услуга, която попада в обхвата на член 3, параграф 1, буква а): въпросната реклама се изобразява на устройството на потребителя по време, когато то се използва в тази държава членка през този данъчен период за достъп до цифров интерфейс;

б) при услуга, която попада в обхвата на член 3, параграф 1, буква б):

- i) ако услугата включва многостранен цифров интерфейс, който улеснява извършването на съответните доставки на стоки или услуги пряко между потребителите, потребителят използва устройство в тази държава членка през този данъчен период за достъп до цифров интерфейс и сключва съответна сделка в този интерфейс през този данъчен период;
- ii) ако услугата включва многостранен цифров интерфейс от вид, който не е обхванат от подточка i), потребителят има профил за целия този данъчен период или за част от него, който му дава възможност за достъп до цифровия интерфейс и този профил е създаден посредством устройство в тази държава членка;

в) при услуга, която попада в обхвата на член 3, параграф 1, буква в): данните, генерирани от потребителя, като той е използвал в тази държава членка устройство за достъп до цифров интерфейс, независимо дали през този данъчен период, или през някой предходен, са предадени през този данъчен период.

3. За всеки данъчен период частта от общите облагаеми приходи на субекта, която съгласно параграф 1 се третира като получена в дадена държава членка, се определя за всяка сделка, както следва:

а) по отношение на облагаемите приходи, произтичащи от предоставянето на услуги, които попадат в обхвата на член 3, параграф 1, буква а): пропорционално на броя на изобразяванията на дадена реклама на устройствата на потребителите през този данъчен период;

б) по отношение на облагаемите приходи, произтичащи от предоставянето на услуги, които попадат в обхвата на член 3, параграф 1, буква б):

- i) ако услугата включва многостранен цифров интерфейс, който улеснява извършването на съответните доставки на стоки или услуги пряко между потребителите: пропорционално на броя на потребителите, които са сключили съответни сделки в цифровия интерфейс през този данъчен период;
- ii) ако услугата включва многостранен цифров интерфейс от вид, който не е обхванат от подточка i): пропорционално на броя на потребителите, които имат профил за целия този данъчен период или за част от него, който им дава възможност за достъп до цифровия интерфейс;

в) по отношение на облагаемите приходи, произтичащи от предоставянето на услуги, които попадат в обхвата на член 3, параграф 1, буква в): пропорционално на броя на потребителите, от които са генерирани данните, предадени през този данъчен период, в резултат на това, че тези потребители са използвали устройство за достъп до цифров интерфейс, независимо дали през този, или през предходен данъчен период.

4. При определяне на мястото на облагане на облагаемите приходи, които подлежат на облагане с ДЦУ, не се вземат предвид следните елементи:
- а) ако е налице съответна доставка на стоки или услуги пряко между потребителите на многостранен цифров интерфейс, упоменат в член 3, параграф 1, буква б): мястото, където се извършва съответната доставка;
 - б) мястото, от което се извършва каквото и да било плащане за облагаемата услуга.
5. За целите на настоящия член държавата членка, в която се използва устройството на потребителя, се определя чрез указване на адреса по интернет протокол (IP адреса) на устройството.
6. За целите на прилагането на настоящата директива, от потребителите може да се събират само данни, които указват в коя държава членка се намират потребителите, без да дава възможност за идентификация на потребителите.

Член 6

Изискуемост

ДЦУ се начислява в дадена държава членка върху частта от облагаемите приходи, която данъчно задълженото лице е получило през даден данъчен период и която съгласно член 5 се третира като получена в тази държава членка. ДЦУ става изискуем в тази държава членка на следващия ден след края на този данъчен период.

Член 7

Изчисляване на данъка

ДЦУ за дадена държава членка за даден данъчен период се изчислява, като ставката на ДЦУ се прилага към частта от облагаемите приходи, упомената в член 6. Процентът за изчисляването на частта на облагаемите приходи се закръгля до втория знак след десетичната запетая за тази цел.

Ако сумата съдържа поне три знака след десетичната запетая, а стойността на третия знак след десетичната запетая е шест или повече, вторият знак след десетичната запетая се увеличава с единица. Ако стойността на третия знак след десетичната запетая е четири или по-малко, вторият знак след десетичната запетая остава непроменен. Ако стойността на третия знак след десетичната запетая е пет, вторият знак след десетичната запетая остава непроменен, ако е четно число и се увеличава с единица, ако е нечетно число. Ако дадена цифра е 9 и трябва да се увеличи с единица съгласно посочените по-горе правила, то тогава предишната цифра се увеличава с единица, а закръглената цифра е 0.

Член 8

Ставка

Ставката на ДЦУ е 3%.

Глава 3

ЗАДЪЛЖЕНИЯ

Член 9

Лице, което отговаря за плащането и за изпълнението на задълженията

1. ДЦУ се плаща и задълженията по настоящата глава се изпълняват от данъчно задълженото лице, което предоставя облагаемите услуги.
2. Без да се засягат параграф 1 и член 4, параграф 1, когато едно или повече данъчно задължени лица, които са установени в Съюза, принадлежат към група, на групата се позволява да определи един-единствен субект, установен в рамките на Съюза и принадлежащ към групата, за целите на облагането с ДЦУ и за изпълняване на задълженията по настоящата глава от името на всяко данъчно задължено лице в групата, което подлежи на облагане с ДЦУ.

3. Когато дадено данъчно задължено лице, което не е установено в рамките на Съюза, принадлежи към група, от която един или повече субекти са установени в Съюза, данъчно задълженото лице определя един от тези субекти за целите на облагането с ДЦУ и за изпълняване на задълженията по настоящата глава от името на данъчно задълженото лице.
4. Когато дадено данъчно задължено лице, което не е установено в рамките на Съюза, принадлежи към група, от която един или повече субекти са установени в Съюза, и когато данъчно задълженото лице не е изпълнило задълженията си съгласно параграф 3, държавите членки могат да изискат от един от тези субекти да плати ДЦУ и да изпълни задълженията по настоящата глава от името на данъчно задълженото лице.
5. Данъчно задължено лице, което не е установено в рамките на Съюз и не е част от група, определя данъчен представител, установен в една от държавите членки, за целите на облагането с ДЦУ и за изпълняване на задълженията по настоящата глава от името на данъчно задълженото лице.
6. Когато дадено данъчно задължено лице, което не е установено в рамките на Съюза, принадлежи към група, от която нито един субект не е установен в Съюза, данъчно задълженото лице определя данъчен представител, установен в една държава членка, за целите на облагането с ДЦУ и за изпълняване на задълженията по настоящата глава от името на всяко данъчно задълженото лице в групата, което подлежи на облагане с ДЦУ.
7. Когато е определен субект или данъчен представител в съответствие с параграфи 2–6 от настоящия член, позоваването на данъчно задълженото лице в настоящата глава включва позоваването на данъчния представител или определения субект за целите на настоящата глава.

Член 10
Идентификация

1. Данъчно задълженото лице се идентифицира във всяка държава, в която подлежи на облагане с ДЦУ.
2. Идентифицирането се извършва по електронен път не по-късно от 30 работни дни след края на първия данъчен период, за който данъчно задълженото лице подлежи на облагане с ДЦУ съгласно настоящата директива („първия облагаем период“).
3. *заличено*
4. Идентифицирането, което се изисква съгласно параграф 1, включва най-малко следната информация за данъчно задълженото лице:
 - а) фирма;
 - б) търговско наименование, ако е различно от фирмата;
 - в) пощенски адрес;
 - г) електронен адрес;
 - д) национален данъчен номер, ако има такъв;
 - е) име на лицето за контакт;
 - ж) телефон;
 - и) IBAN или OBAN.
5. Данъчно задълженото лице уведомява всяка държава членка, в която подлежи на облагане с ДЦУ, за всяка промяна в информацията съгласно параграф 4 в рамките на 30 дни след промяната.

6. Когато субект или данъчен представител е определен съгласно член 9, параграфи 2–6, информацията, която посоченият субект или данъчен представител представя съгласно настоящия член по отношение на всяко данъчно задължено лице в групата или всяко представено данъчно задължено лице, включва и информация по отношение на самия субект или данъчен представител във връзка с данните, изброени в параграф 4.
7. Комисията може да приема актове за изпълнение, за да определи общ формат за уведомлението, което се изисква съгласно настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 24, параграф 2.

Член 11

Идентификационен номер

1. Държавата членка, в която е длъжим ДЦУ, присъжда на данъчно задълженото лице индивидуален идентификационен номер по ДЦУ и съобщава на данъчно задълженото лице този номер по електронен път в срок от 30 дни от деня, в който е получено уведомлението по член 10.

Когато данъчен представител е определен съгласно член 9, параграф 5 или 6, държавата членка, в която е длъжим ДЦУ, присъжда на данъчния представител индивидуален идентификационен номер по ДЦУ и съобщава на данъчния представител този номер по електронен път в срок от 30 дни от деня, в който е получено уведомлението по член 10.

2. Всеки индивидуален идентификационен номер трябва да съдържа като префикс двубуквен код в съответствие със стандарт ISO 3166, който код се отнася до държавата членка, в която е длъжим ДЦУ. Гърция и Обединеното кралство обаче са длъжни да използват съответно префиксите EL и UK.
3. Държавите членки са длъжни да вземат необходимите мерки, за да гарантират, че техните системи за идентификация дават възможност за идентификация на данъчно задължените лица, както и да поддържат идентификационен регистър на всички присъдени от тях индивидуални идентификационни номера.

Член 12

заличено

Член 13

заличено

Член 14

Справка-декларация за ДЦУ

1. Данъчно задължено лице подава във всяка държава членка, в която то подлежи на облагане с ДЦУ, справка-декларация за ДЦУ за всеки данъчен период. Справка-декларацията се подава по електронен път в срок от 90 дни след края на обхванатия от нея данъчен период.
2. Когато данъчно задължено лице се е възползвало от възможността в член 9, параграф 2 или е задължено съгласно член 9, параграф 3 или член 9, параграф 6 да посочи субект или данъчен представител, на този субект или данъчен представител се позволява да подаде консолидирана справка-декларация за ДЦУ от името на всички данъчно задължени лица в групата.

Член 15

Информация в справка-декларацията за ДЦУ

1. Справка-декларацията за ДЦУ трябва да съдържа следната информация:
 - а) всички идентификационни номера по ДЦУ, присъдени от държавите членки съгласно член 11; когато е определен данъчен представител съгласно член 9, параграф 5 или 6, идентификационните номера по ДЦУ на представителя.
 - б) за всички държави членки, в които е дължим ДЦУ за съответния данъчен период: общия размер на облагаемите приходи, които се третираат като получени от данъчно задълженото лице в тези държави членки, заедно с размера на дължимия ДЦУ върху тази сума в тези държави членки.

2. По отношение на данъчния период справка-декларацията за ДЦУ съдържа също така общия размер на приходите от цял свят и общия размер на облагаемите приходи в рамките на Съюза, които се прилагат за целите на член 4, параграф 1.
3. Държавите членки имат право да изискват справка-декларацията да се изготвя в тяхната национална валута. Преобразуването се извършва в съответствие с член 4, параграф 2.
4. *заличено*
5. *заличено*
6. Комисията може да приема актове за изпълнение, за да определи общ формат за справка-декларацията за ДЦУ. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 24, параграф 2.

Член 16

Условия на плащане

1. Дължимият от данъчно задължено лице ДЦУ във всяка държава членка за даден данъчен период се плаща от данъчно задълженото лице във всяка държава членка, където то подлежи на облагане с ДЦУ, не по късно от 90 дни след края на въпросния данъчен период.
2. *заличено*
3. Плащането се извършва по банковата сметка, посочена от всяка държава членка.
4. *заличено*
5. Държавите членки имат право да изискват плащането да се извърши в тяхната национална валута.
6. *заличено*
7. *заличено*

Член 17

Изменения в справка-декларацията за ДЦУ

1. Промени в числените стойности, които се съдържат в справка-декларацията за ДЦУ, по инициатива на данъчно задълженото лице се внасят само чрез изменения на същата справка-декларация, а не чрез корекции на последваща справка-декларация.
2. Измененията, посочени в параграф 1, се подават по електронен път до всички държави членки, в които е бил дължим ДЦУ, не по-късно от три години след датата, на която е трябвало да бъде подадена първоначалната справка-декларация.
3. Всяко допълнително плащане от данъчно задълженото лице на дължим ДЦУ, което произтича от измененията по параграф 1, се извършва по същото време, в което се подава изменената справка-декларация за ДЦУ.

Член 18

Счетоводна отчетност, съхраняване на документация и мерки за предотвратяване на измами, за принудително събиране на плащания и за контрол

1. Държавите членки са длъжни да определят задължения във връзка със счетоводната отчетност и съхраняването на документация, както и други задължения, целящи да се гарантира, че дължимият на данъчните органи ДЦУ действително се плаща.
2. Държавите членки предвиждат, че данъчно задълженото лице е в състояние да докаже, че недекларираните приходи от онлайн реклами са получени от нецелеви реклами.
3. *заличено*
4. Всяка държава членка, в която е дължим ДЦУ, събира принудително данъка от съответното данъчно задължено лице. За тази цел се прилагат правилата и процедурите на всяка държава членка, включително правилата и процедурите във връзка с налагането на глоби, лихви и други такси за просрочено плащане или за неплащане на ДЦУ, както и правилата и процедурите във връзка с принудителното събиране на задължения.
5. *заличено*

Глава 4

АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 19

Определяне на компетентните органи

Всяка държава членка определя компетентния орган, който да отговаря на нейна територия за управлението на всички аспекти, свързани със задълженията по глава 3 и по настоящата глава, и съобщава на Комисията наименованието и електронния адрес на този орган. Комисията публикува наименованията и електронните адреси на компетентните органи в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 20

Обмен на информация

Компетентният орган на всяка държава членка съобщава в рамките на 30 дни на компетентните органи на всички други държави членки, където данъчно задълженото лице подлежи на облагане с ДЦУ, за всички промени в декларираните приходи, посочени в член 15, параграф 1, буква б) и в член 15, параграф 2, поради данъчни одити и мерки за контрол. Информацията, предавана между държавите членки в каквато и да е форма съгласно настоящата директива, представлява служебна тайна и е защитена по същия начин, както подобна информация съгласно националното законодателство на държавата членка, която я получава. Такава информация може да се използва за целите на администрирането и прилагането на националните закони на държавите членки относно данъците, посочени в член 2 от Директива 2011/16/ЕС.

Член 21

Средства за обмен на информация

1. Информацията и документацията, които трябва да се предават съгласно настоящата глава, се предават по електронен път чрез използването на мрежа CCN.
2. Комисията може да приема актове за изпълнение, с които да определи техническите подробности във връзка с предаването на такава информация и документация. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 24, параграф 2.

Глава 5

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 24

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 25

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2021 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно информират Комисията за това.

Те прилагат тези разпоредби, считано от 1 януари 2022 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.
3. До 31 декември 2020 г. Комисията ще изготви доклад за оценка на постигнатия напредък по измененията на международните корпоративни данъчни стандарти, за да се отговори на предизвикателствата, произтичащи от цифровизацията, договорени на равнището на ОИСР, придружен от предложение, ако е необходимо, да се отложи прилагането на настоящата директива или да се отмени настоящата директива.
4. Настоящата директива изтича след влизането в сила на измененията на международните корпоративни данъчни стандарти, за да отговори на предизвикателствата, произтичащи от цифровизацията, договорени на равнището на ОИСР, или най-късно до 31 декември [X г.].

Член 26

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 27
Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на ... година.

За Съвета
Председател
